

Parlamentul României
Camera Deputaților

B.P. Nr. 1401 din 18.04.2012

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
PREȘEDINTE
Intrare Nr. 11567/24
20.12 Luna 04 Ziua 12

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL
Nr. 37/241 CA/14.04.2012

ROMÂNIA

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Palatul Parlamentului

Calea 13 Septembrie nr. 2, Intrarea B1, Sectorul 5, 76112 București 40, România

Telefon: (+40-1) 312 34 84; 335 62 09 Fax: (+40-1) 312 43 59; 335 62 09

Internet : <http://www.ccr.ro> E-mail: pres@ccr.ro

Dosarele nr.1363D/2011-nr.1365D/2011

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURA JURISDIȚIONALĂ
26.63 / 11-04-2012
Nr.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
REGISTRATURA GENERALĂ
Intrare Nr. 1470
Luna 04, Ziua 11

Doamnei
Roberta Alma Anastase
Președintele Camerei Deputaților

A.S.T.
Pe inf. B.P.

În temeiul art.31 alin.(4) din Legea nr.47/1992, vă comunicăm, alăturat, în copie, ~~Decizia~~ nr.224 din 13 martie 2012, definitivă și obligatorie, prin care Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art.259 alin.(2) din Legea nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății sunt constituționale în măsura în care se interpretează în sensul că procentul de 5,5 se aplică numai asupra veniturilor din pensii care depășesc 740 de lei.

Vă asigurăm de deplina noastră considerație.

PREȘEDINTE

Augustin Zegrean

ROMÂNIA
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Dosarele nr.1363D/2011-nr.1365D/2011

DECIZIA nr.224

din 13 martie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.259 alin.(2) din Legea nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății

Augustin Zegrean	- președinte
Aspazia Cojocaru	- judecător
Acsinte Gaspar	- judecător
Ion Predescu	- judecător
Puskás Valentin Zoltán	- judecător
Tudorel Toader	- judecător
Patricia Marilena Ionea	- magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public,
procuror Simona Ricu

Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art.259 alin.(2) din Legea nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, excepție ridicată de Iordache Carp, Petrică Carp și Ioan Frohlich în Dosarele nr.10043/62/2011, nr.10045/62/2011 și nr.10046/62/2011 ale Tribunalului Brașov – Secția civilă și care constituie obiectul Dosarelor Curții Constituționale nr.1363D/2011-nr.1365D/2011.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 16 februarie 2012 și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea la data de 13 martie 2012.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierile din 10 noiembrie 2010, pronunțate în Dosarele nr.10043/62/2011, nr.10045/62/2011 și nr.10046/62/2011, **Tribunalul Brașov – Secția civilă** a sesizat **Curtea Constituțională** cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.259 alin.(2) din **Legea nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății**.

Excepția a fost ridicată de Iordache Carp, Petrică Carp și Ioan Frohlich cu prilejul soluționării unor acțiuni având ca obiect contribuția la asigurările sociale de sănătate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile de lege criticate, care instituie obligația plății unei contribuții la sistemul asigurărilor sociale de sănătate în procent de 5,5% aplicat asupra veniturilor din pensii, exceptând persoanele ale căror pensii nete sunt mai mici de 740 lei, creează discriminări între diferite categorii de pensionari, în funcție de cuantumul pensiei obținute. De asemenea, consideră că, prin impunerea obligației de contribuție la sistemul de asigurări sociale de sănătate, este afectată pensia, asupra căreia titularii au un drept de proprietate.

Tribunalul Brașov – Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art.30 alin.(1) din **Legea nr.47/1992**, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că obligația de contribuție la fondul asigurărilor sociale de sănătate izvorăște din principiul solidarității pe care se întemeiază sistemul public de asigurări sociale, ca o manifestare a statului social. De asemenea, consideră că nu este încălcat dreptul la pensie, întrucât art.259 alin.(2) din **Legea nr.95/2006** nu prevede diminuarea cuantumului pensiei contributive care este un drept câștigat, ci a unei obligativități de a

contribui la constituirea fondurilor de asigurări de sănătate. În sfârșit, arată că nu este înfrânt nici dreptul de proprietate privată, deoarece, așa cum a statuat și Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa, Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu garantează un anumit quantum al dreptului patrimonial, ci doar plata acestuia ca drept câștigat.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr.47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art.146 lit.d) din Constituție, precum și ale art.1 alin.(2), ale art.2, 3, 10 și 29 din Legea nr.47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art.259 alin.(2) din Legea nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.372 din 28 aprilie 2006, astfel cum au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.107/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.830 din 10 decembrie 2010.

Textul de lege criticat are următorul conținut:

Art.259 alin.(2): *„Contribuția datorată de pensionarii ale căror venituri din pensii depășesc 740 de lei este de 5,5% aplicată asupra acestor venituri și se virează odată cu plata drepturilor bănești asupra cărora se calculează de*

către cei care efectuează plata acestor drepturi. Prin aplicarea acestei cote nu poate rezulta o pensie netă mai mică de 740 de lei."

Autorii excepției consideră că textele de lege criticate contravin următoarelor texte din Constituție: art.16 privind egalitatea în drepturi a cetățenilor și art.44 alin.(2) privind dreptul de proprietate privată. De asemenea, invocă art.14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului referitor la interzicerea discriminării, precum și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții Europene de Justiție în materia interzicerii discriminării.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art.259 alin.(2) din Legea nr.95/2006 au mai fost supuse controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr.428 din 26 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 274 din 28 aprilie 2009, Decizia nr.775 din 12 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 459 din 2 iulie 2009, și Decizia nr. 343 din 10 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 387 din 2 iunie 2011, Curtea a respins criticile de neconstituționalitate formulate în raport cu dispoziții constituționale și motivări diferite de cele invocate în prezenta cauză.

Prin Decizia nr.28 din 19 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 martie 2012, Curtea a analizat însă criticile de neconstituționalitate aduse art.259 alin.(2) din Legea nr.95/2006 în raport cu prevederile art.16 și art.44 din Constituție și a respins ca inadmisibile aceste critici, reținând că „Faptul că unele case județene de pensii aplică această cotă de 5,5%, asupra întregii pensii, iar altele asupra diferenței ce depășește suma de 740 de lei nu ține de constituționalitatea textului de lege criticat, ci de modul de interpretare și aplicare a acestuia.”

Prin urmare, fără a se pronunța cu privire la constituționalitatea textului de lege în sine ori a interpretării sale în sens constituțional, Curtea a constatat doar că aspectele criticate de autorul acelei excepții de neconstituționalitate proveneau din faptul că autoritățile aplicaseră legea neunitar, iar această

problemă putea face obiectul unui recurs în interesul legii, potrivit art. 329 și următoarele din Codul de procedură civilă și ale art. 126 alin. (1) din Constituție, iar nu al unei excepții de neconstituționalitate.

Dacă prin Decizia nr.28 din 19 ianuarie 2012, Curtea doar semnala necesitatea unei interpretări unitare a dispozițiilor art.259 alin.(2) din Legea nr.95/2006, în cauza de față constată că este pusă în discuție însăși constituționalitatea uneia dintre interpretările pe care acest text de lege a primit-o în practică.

Prin urmare, analizând constituționalitatea dispozițiilor de lege criticate în raport cu prevederile art.44 din Constituție, Curtea reține că una dintre resursele principale care permit sistemului public de asigurări sociale de sănătate să își poată realiza obiectivul principal, respectiv cel de a asigura un minimum de asistență medicală pentru populație, inclusiv pentru acele categorii de persoane care se află în imposibilitatea de a contribui la constituirea fondurilor de asigurări de sănătate, este contribuția celor asigurați la acest sistem. De aceea, principiul solidarității ce se aplică sistemului asigurărilor sociale de sănătate impune și justifică obligația plății contribuției pentru asigurări sociale de sănătate și pentru veniturile obținute din pensii. În sensul celor arătate sunt și cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr.934 din 14 decembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.53 din 23 ianuarie 2007.

De asemenea, prin Decizia nr.335 din 10 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.355 din 23 mai 2011, Curtea a reținut că art.56 din Constituție prevede obligația cetățenilor de a contribui prin impozite și prin taxe la cheltuielile publice. În cazul sistemului public de sănătate, aceste cheltuieli publice vizează însăși îndeplinirea obligației constituționale a statului de a asigura ocrotirea sănătății și protecția socială a cetățenilor.

Constatând că pensia contributivă intră nu doar în sfera de protecție a dispozițiilor art.47 alin.(2) din Constituție, ci și a dispozițiilor art.44 din Constituție, precum și a celor ale art.1 din primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, așa cum de altfel arată și autorii excepției, Curtea reține însă, în acord cu cele statuate și prin Decizia nr. 1382 din 20 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.47 din 20 ianuarie 2012, că <<exercițiul prerogativelor dreptului de proprietate nu trebuie absolutizat făcând abstracție de prevederile art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, potrivit căroră *"Conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege"*, precum și de cele ale art. 136 alin. (5), care consacră caracterul inviolabil al proprietății private, în condițiile stabilite de legea organică. În virtutea acestor prevederi constituționale, legiuitorul este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în așa fel încât să nu vină în contradicție cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel limitări rezonabile în valorificarea acestuia, ca drept subiectiv garantat. >>

De asemenea, Curtea constată că protecția dreptului de proprietate nu poate fi invocată pentru a refuza îndeplinirea obligației de ordin constituțional prevăzută de art.56.

De altfel, în același sens este și jurisprudența Comisiei Europene a Drepturilor Omului, care, în cauza "*Wasa Liv Ömsesidigt, Försäkringsbolaget Valands Pensionsstiftelse și un grup de aproximativ 15000 de persoane contra Suediei*", a reținut, în esență, că dispozițiile art.1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la protecția proprietății, recunosc autorităților naționale competența de a decide perceperea de impozite, alte taxe sau contribuții, potrivit aprecierii necesităților politice, economice și sociale. Așa fiind, obligarea unui contribuabil la plata unui impozit sau a altei contribuții nu ar putea fi contrară

dreptului la respectarea bunurilor sale, decât dacă cel interesat ar fi obligat la a suporta o sarcină insuportabilă.

Văzând toate aceste considerente, Curtea apreciază că obligația de a contribui la fondul asigurărilor sociale de sănătate cu o cotă parte din veniturile provenind din pensii nu poate fi considerată ca reprezentând, în sine, o încălcare a prevederilor constituționale referitoare la dreptul la pensie ori la dreptul de proprietate.

Analizând, în continuare, criticile de neconstituționalitate raportate la dispozițiile constituționale și internaționale referitoare la egalitatea în drepturi și interzicerea discriminării, Curtea constată că prevederile de lege criticate instituie obligația persoanelor ale căror venituri din pensii depășesc 740 de lei de a contribui la fondul asigurărilor sociale de sănătate cu o cotă de 5,5% din aceste venituri. Această obligație nu incumbă persoanelor care au o pensie mai mică de 740 de lei.

În practică, aceste prevederi de lege au fost interpretate de către unele autorități în sensul că persoanele care, potrivit dispozițiilor art.259 alin.(2) din Legea nr.95/2006, sunt ținute să contribuie, datorează o contribuție egală cu o cotă de 5,5% calculată asupra cuantumului întregii pensii.

Or, Curtea constată că prevederile de lege criticate se referă, în mod expres, la „**contribuția datorată de pensionarii ale căror venituri din pensii depășesc 740 de lei**”, reglementare ce are semnificația deducerii acestei sume de la obligația de contribuție.

În plus, interpretarea de către autorități a acestor prevederi în sensul arătat are ca efect crearea unei situații discriminatorii între persoanele care au o pensie mai mică decât suma amintită și care nu sunt ținute de obligația de a contribui și cele care au o pensie al cărei cuantum depășește această sumă, obligația de contribuție a acestora nepurtând doar asupra sumei care depășește suma legal dedusă, ci asupra cuantumului întregii pensii. Astfel, în această interpretare,

persoanele aflate în această din urmă situație nu ar beneficia de deducerea sumei de 740 de lei din quantumul sumei asupra căreia se datorează contribuția.

Curtea apreciază că această interpretare este contrară principiului constituțional al egalității în drepturi. Astfel, dacă necesitatea instituirii unor scutiri de plata obligației de contribuției reprezintă o reală manifestare a caracterului de stat social prevăzut de art.1 alin.(5) din Constituție, aceasta nu poate constitui premisa obligării celor care realizează venituri mai mari și au calitatea de contribuabili de a suporta, în mod disproporționat, contribuția nu doar asupra veniturilor care depășesc suma dedusă de lege, ci și asupra acestei sume, creându-se astfel o discriminare între persoane pe criteriul averii.

Este adevărat că teza finală a dispozițiilor art.259 alin.(2) din Legea nr.95/2006 stabilește că prin aplicarea cotei de contribuție asupra pensiei nu poate rezulta o pensie netă mai mică de 740 de lei, însă o asemenea dispoziție nu poate fi interpretată decât ca fiind o garanție a respectării obligației de a deduce această sumă de la obligația de plată a contribuției.

O interpretare contrară ar crea discriminări între pensionari și din perspectiva principiului contributivității, ca fundament al dreptului la pensie ocrotit de art.47 alin.(2) din Constituție, prin aceea că ar obliga persoanele care au contribuit mai mult la fondul asigurărilor de pensii la plata, totodată, a unei contribuții la fondul asigurărilor sociale de sănătate, care, în practică, ar anula reflectarea acestui principiu în quantumul pensiei obținute, prin diminuarea acestuia până la pragul de 740 de lei. Astfel, persoanele care au avut contribuții diferite la fondul asigurărilor de pensii ar putea ajunge la situația în care, prin aplicarea dispozițiilor de lege criticate, să obțină un quantum al pensiei egal. Or, dacă principiul egalității în drepturi presupune, așa cum s-a arătat în mod constant în jurisprudența Curții Constituționale, aplicarea unui tratament juridic egal pentru persoane aflate în situații comparabile, din perspectiva textului de lege analizat, acest principiu impune ca obligația de contribuție la asigurările

sociale de sănătate să fie astfel așezată încât să reflecte, în mod egal, principiul contributivității.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art.146 lit.d) și al art.147 alin.(4) din Constituție, precum și al art.1-3, al art.11 alin. (1) lit. A. d) și al art.29 din Legea nr.47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
În numele legii

Decide :

Constată că dispozițiile art.259 alin.(2) din Legea nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, care au format obiectul excepției de neconstituționalitate ridicată de Carp Iordache, Carp Petrică și Ioan Frolich în Dosarele nr.10043/62/2011, nr.10045/62/2011 și nr.10046/2011 ale Tribunalului Brașov – Secția civilă, sunt constituționale în măsura în care se interpretează în sensul că procentul de 5,5 se aplică numai asupra veniturilor din pensii care depășesc 740 de lei.

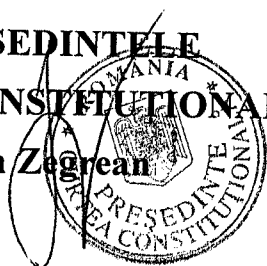
Prezenta decizie se comunică celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 martie 2012.

PREȘEDINTELE
CURȚII CONSTITUȚIONALE,

Augustin Zegrean

MAGISTRAT-ASISTENT,
Patricia Marilena Ionea